

A bírálóbizottság értékelése

Laczkó Tibor értekezése a magyar mondat szerkezetnek lexikális-funkcionális keretben való átfogó leírása. Olyan munka, ami a magyar nyelv leírására nemcsak lexikalista perspektívából, hanem általánosabb szempontból is hatással van. Újdonságot nem is annyira a magyarra vonatkozó empirikus általánosításokban hoz (ez utóbbiak, pl. a főnévi csoport argumentumszerkezetét vagy az igeneves kifejezések szerkezetét tárgyaló munkái már korábbról nélkülözhetetlen részei a magyar mondatmodelleknek), hanem azokban az elméleti meglátásaiban, amelyek a lexikális funkcionális grammatika egészével vannak kapcsolatban. Egyrészt pontosítják és kiegészítik az LFG eszköztárát, másrészt számítógépre implementálják a megfogalmazott általánosításokat. Kiemelendően fontos újdonság a magyarral kapcsolatos elméletek rendkívül alapos összevetése és értékelése is. Hiánypótló mű, amely nem egyszerűen követi egy választott elmélet szemléletét és kutatási módszerét, hanem vetélkedő szintaktikai iskolák ötleteit tárgyalja, elemzi kitűnő ismeretekre támaszkodó kritikai szemmel. Bár az LFG szerves kapcsolatban van a legújabb korpusz-alapú elméletekkel annak számítógépes implementációján keresztül (ami által Laczkó Tibor és az általa vezetett munkacsoport nemzetközi kutatások aktív részese), a dolgozat maga kevésbé tükrözi a legújabb nyelvtudománynak az empirista elméletek felé való egyre hangsúlyozottabb elmozdulását.

A dolgozat felépítése, szerkezete, formai megoldásai mintaszerűek. Jelentős nemzetközi kiadónál való megjelenését támogatjuk. Munkája alapján Laczkó Tibornak az MTA doktora cím odaítélését javasoljuk.